2. อัตราเงินเฟ้อและภาวะเศรษฐกิจ

ภาวะเงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 เร่งตัวขึ้นเป็นร้อยละ 3.8 และ 0.4 ตามลำดับ

ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 3.8 เร่งตัวขึ้นจากไตรมาสก่อนที่ร้อยละ 1.9 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.4 ซึ่งแม้ว่าจะสูงขึ้นจากไตรมาสก่อนที่ร้อยละ 0.1 แต่ยังคงอยู่ต่ำกว่าขอบล่างของช่วงเป้าหมายของนโยบายการเงินที่ร้อยละ 0.5-3.0 ต่อปี โดยเป็นผลจากมาตรการของภาครัฐเพื่อช่วยลดค่าครองชีพและนโยบายเรียนฟรี 15 ปีเป็นสำคัญ ทั้งนี้ หากไม่รวมผลของมาตรการและนโยบายดังกล่าว อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานจะอยู่ภายในช่วงเป้าหมาย และมีทิศทางที่ค่อย ๆ ปรับเพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวต่อเนื่อง

การเร่งตัวของอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นขององค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ (1) ราคาอาหารสดเนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนจัดทำให้ผักและผลไม้รวมทั้งเนื้อสัตว์ออกสู่ตลาดน้อยลง และ (2) ราคาพลังงาน โดยเฉพาะราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศที่ปรับสูงขึ้นจากระดับต่ำในช่วงเดียวกันปีก่อนซึ่งเป็นช่วงที่วิกฤตเศรษฐกิจโลกยังไม่คลี่คลาย สำหรับแรงกดดันเงินเฟ้อ

ตารางที่ 2.1 อัตราเงินเฟ้อรายไตรมาส

หน่วย : ร้อยละ	2551	2552	2552 ไตรมาส 2	2552 ไตรมาส 3	2552 ไตรมาส 4	2553 ไตรมาส 1
อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน (%Δyoy)						
- ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (Headline CPI)	5.5	-0.9	-2.8	-2.2	1.9	3.8
• ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (Core CPI)	2.4	0.3	-0.1	-0.5	0.1	0.4
• กลุ่มอาหารสด	15.3	5.6	6.3	2.8	2.6	8.2
• กลุ่มพลังงาน	8.0	-13.1	-24.4	-13.2	20.1	26.4
- ดัชนีราคาผู้ผลิต	12.4	-3.8	-7.0	-10.2	6.8	12.0
อัตราการเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนหน้า (%Δqoq)						
- ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (Headline CPI)	-	-	1.6	0.5	0.7	1.0
• ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (Core CPI)	-	-	-0.1	-0.1	0.2	0.4
• กลุ่มอาหารสด	-	-	3.0	-0.7	2.4	3.3
• กลุ่มพลังงาน	-	-	14.5	6.9	0.7	2.6
- ดัชนีราคาผู้ผลิต	-	-	5.0	-1.1	5.3	2.4

ที่มา: สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

ภาพที่ 2.1 แหล่งที่มาของอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

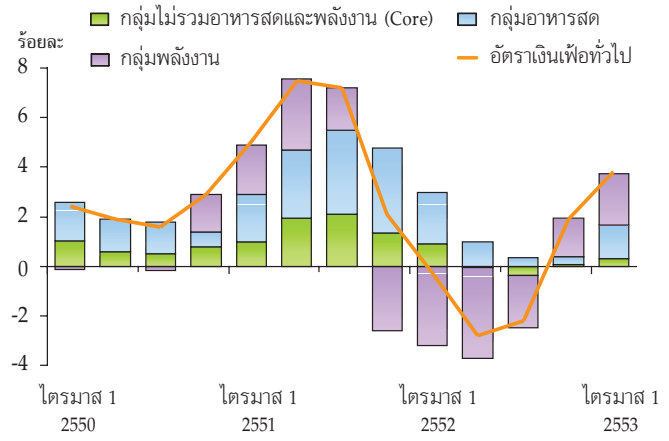

ที่มา: สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

จากด้านอุปสงค์ยังคงมีน้อย สะท้อนได้จากการเร่งตัวไม่มากของอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน อย่างไรก็ดี แรงกดดันจากด้านอุปสงค์ได้เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้าที่อัตราเงินเฟ้อถูกกำหนดเฉพาะจากแรงกดดันด้านอุปทาน

มองไปข้างหน้า แรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่มาจากต้นทุนการผลิตคาดว่าจะเพิ่มสูงขึ้น เพราะอัตราส่วนของดัชนีราคาผู้ผลิต (เฉพาะหมวดที่เกี่ยวข้องกับดัชนีราคาผู้บริโภค) ต่อดัชนีราคาผู้บริโภคเฉพาะหมวดสินค้า[1/] ซึ่งเป็นหนึ่งในเครื่องชี้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อได้ปรับสูงขึ้นหลายเดือนติดต่อกันในช่วงที่ผ่านมา การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนดังกล่าวสะท้อนว่าผู้ผลิตกำลังเผชิญแรงกดดันด้านต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้น จากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นมากกว่าราคาที่ขายได้ จึงอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ผลิตตัดสินใจปรับขึ้นราคาสินค้าในระยะต่อไป สอดคล้องกับผลสำรวจผู้ประกอบการในรายงานดัชนีความเชื่อมั่นภาคธุรกิจที่

1/ เพื่อให้ดัชนีราคาทั้งสองชุดมีความเชื่อมโยงกันมากกว่าการพิจารณาดัชนีตัวรวมซึ่งมีความแตกต่างกันในองค์ประกอบของตะกร้า โดยดัชนีราคาผู้บริโภคมีทั้งสินค้าและบริการ ขณะที่ดัชนีราคาผู้ผลิตประกอบด้วยสินค้าเท่านั้น รายละเอียดของดัชนีราคาทั้งสองชุดดูเพิ่มเติมที่ www.price.moc.go.th

ภาพที่ 2.2 เครื่องชี้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อ

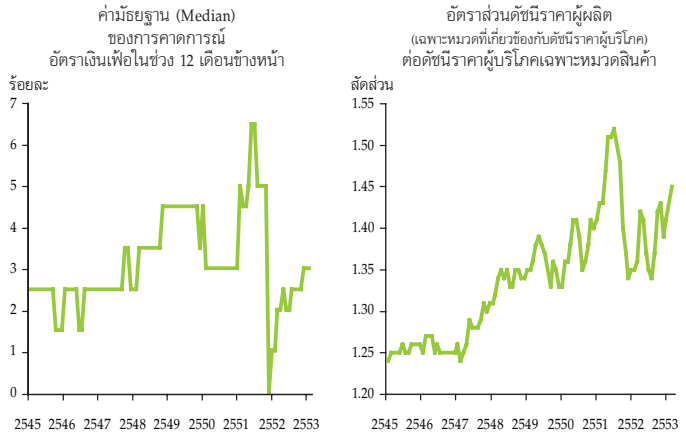

ที่มา: รายงานดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ สำรวจโดย ธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ คำนวณโดย ธนาคารแห่งประเทศไทย

จัดทำโดย ธปท. ซึ่งชี้ว่าผู้ประกอบการประมาณร้อยละ 20 เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 10 ในปีก่อนหน้า มีแผนจะปรับราคาเพิ่มขึ้นในอีก 3 เดือนข้างหน้า พร้อมกับมีการปรับเพิ่มการคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อในช่วง 12 เดือนข้างหน้าจากค่ามัธยฐานที่ร้อยละ 2.5 ระหว่างเดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤศจิกายน 2552 เป็นร้อยละ 3.0 ตั้งแต่เดือนธันวาคมปี 2552 จนถึงปัจจุบัน (เดือนกุมภาพันธ์ 2553) จึงมีความเป็นไปได้ว่า การขยายตัวดีขึ้นต่อเนื่องของเศรษฐกิจไทยในช่วงต่อไปจะมีส่วนเอื้อให้ผู้ผลิตสามารถส่งผ่านต้นทุนที่สูงขึ้นไปยังผู้บริโภคได้ง่ายขึ้น

ภาพที่ 2.3 อัตราเงินเฟ้อของไทยและต่างประเทศ

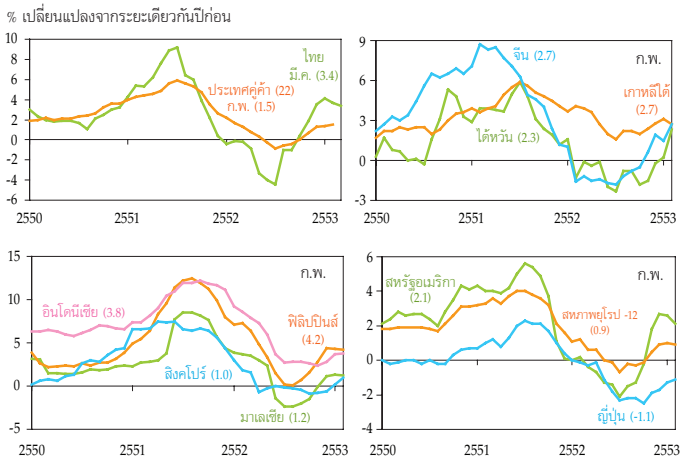

ที่มา: หน่วยราชการประเทศต่าง ๆ และ Bloomberg

อัตราเงินเฟ้อในต่างประเทศปรับสูงขึ้นตามราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก

อัตราเงินเฟ้อในต่างประเทศมีทิศทางเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันกับประเทศไทย โดยอัตราเงินเฟ้อกลับมาเป็นบวกต่อเนื่องในเกือบทุกประเทศ ยกเว้นญี่ปุ่น จากราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ที่ปรับสูงขึ้นตามความต้องการในตลาดโลกที่ดีขึ้น สอดคล้องกับการฟื้นตัวที่ชัดเจนขึ้นของเศรษฐกิจโลกโดยรวม

ภาวะของอุปสงค์ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 และแนวโน้มในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 [1/]

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 ขยายตัวขึ้นและมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 3.6 (qoq, sa) จากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อน โดยเป็นการขยายตัวแบบไตรมาสต่อไตรมาสสูงที่สุดในรอบ 10 ปี และมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 โดยเป็นผลจากอุปสงค์ต่างประเทศและการใช้จ่ายภาคเอกชนที่ฟื้นตัวขึ้นชัดเจน

ตารางที่ 2.2 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

การเปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนที่ปรับฤดูกาลแล้ว (qoq, SA) (ร้อยละ)	2551			2552			
	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
GDP	-0.2	-0.5	-5.0	-1.5	2.1	1.7	3.6
อุปสงค์ในประเทศ	-0.9	0.7	-0.5	-4.7	1.7	1.3	2.7
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน	-0.5	0.5	-0.2	-2.8	0.8	1.0	2.7
การลงทุนภาคเอกชน	-0.3	0.1	-5.4	-12.7	1.9	3.8	3.2
การอุปโภคภาครัฐ	-0.8	3.9	6.9	-3.8	1.0	0.9	7.3
การลงทุนภาครัฐ	-6.6	-1.4	-1.1	-0.2	11.7	-2.0	-7.4
การส่งออกสินค้าและบริการ	2.8	-2.5	-11.7	-5.9	-3.4	6.1	7.9
การนำเข้าสินค้าและบริการ	1.0	2.6	-7.5	-27.0	8.0	4.6	11.6

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคำนวณโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

[1/] แหล่งข้อมูลในการวิเคราะห์อุปสงค์ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 มาจาก สศช. เป็นหลัก ส่วนข้อมูลเครื่องชี้ส่วนใหญ่ที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์ไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 และเครื่องชี้สะท้อนแนวโน้มของไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 มาจาก ธปท. ยกเว้นรายจ่ายภาครัฐบาลซึ่งอิงข้อมูลของกรมบัญชีกลางที่ประมวลโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

ภาพที่ 2.4 ดัชนีปริมาณการส่งออกสินค้าจำแนกตามรายสินค้า

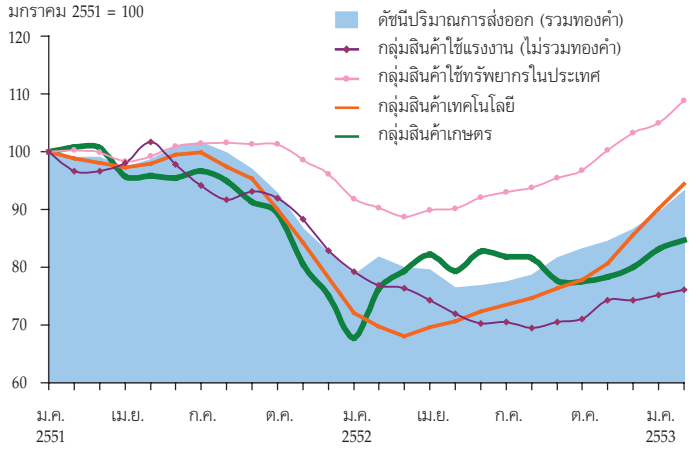

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การส่งออกสินค้าและบริการเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในไตรมาสนี้ และมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553

การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การส่งออกสินค้าและบริการในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 ขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 7.9 (qoq, sa) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อน โดยเป็นการขยายตัวในเกือบทุกกลุ่มสินค้า โดยเฉพาะกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าที่ใช้ทรัพยากรในประเทศ นอกจากนี้ การส่งออกสินค้าไปยังตลาดส่งออกในภูมิภาคเอเชียขยายตัวได้ค่อนข้างดี สำหรับการส่งออกด้านบริการปรับตัวดีขึ้นเช่นกันจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่กลับไปอยู่ในระดับสูงกว่าก่อนวิกฤต โดยจำนวนนักท่องเที่ยวจากเอเชียขยายตัวได้ดีกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศอื่น ทั้งนี้ ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 การส่งออกสินค้าและบริการมีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้ต่อเนื่อง แต่สถานการณ์ทางการเมืองในช่วงครึ่งหลังของเดือนมีนาคมอาจส่งผลต่อรายรับจากการท่องเที่ยวบ้าง

การบริโภคภาคเอกชนฟื้นตัวไปอยู่ในระดับที่สูงกว่าก่อนวิกฤตแล้วในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2552 ได้กลับมาอยู่สูงกว่าระดับก่อนวิกฤตแล้วในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 เช่นกัน โดยการขยายตัวกระจายไปในเกือบทุกองค์ประกอบ โดยเฉพาะหมวดสินค้าคงทนซึ่งขยายตัวสูงจากยอดจำหน่ายยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้า นอกจากนี้ หมวดสินค้ากึ่งคงทนและสินค้าไม่คงทนยังขยายตัวได้ต่อเนื่อง ซึ่งการใช้จ่ายของภาคครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นนี้ มีปัจจัยสนับสนุนมาจากภาวะการ

ภาพที่ 2.5 แหล่งที่มาของอัตราการขยายตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน แบบไตรมาสต่อไตรมาสหลังปรับฤดูกาล (qoq, sa)

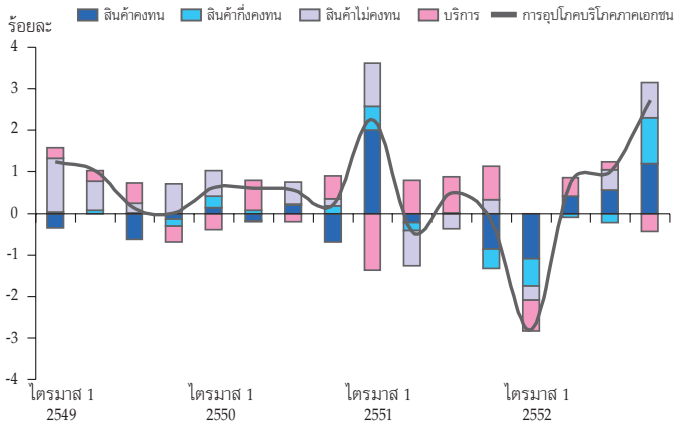

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคำนวณโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

จ้างงานที่ปรับตัวดีขึ้นและรายได้เกษตรกรสูงขึ้น ซึ่งแนวโน้มการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่ชัดเจน ได้ส่งผลต่อไปยังความเชื่อมั่นผู้บริโภคให้ปรับสูงขึ้นเช่นกัน ปัจจัยเหล่านี้เมื่อผนวกกับอัตราดอกเบี้ยที่ยังอยู่ในระดับต่ำ และสินเชื่อภาคครัวเรือนที่ยังขยายตัวได้ดี จะช่วยสนับสนุนให้การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวได้ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553

ภาพที่ 2.6 ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) และดัชนีการลงทุนภาคเอกชน (PII)

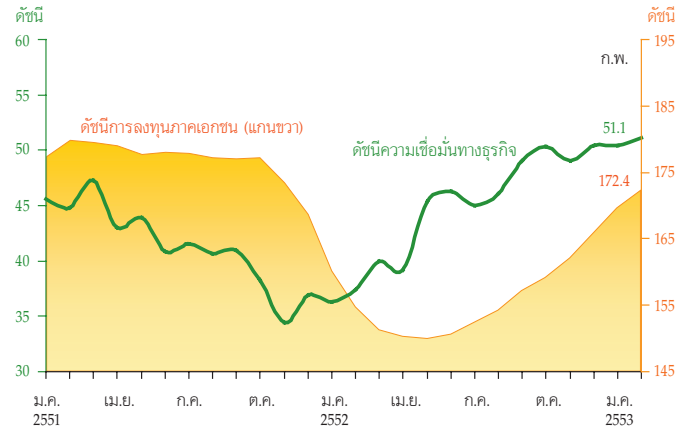

ที่มา: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และธนาคารแห่งประเทศไทย

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่องในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 และมีแนวโน้มว่าจะยังคงขยายตัวไปในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553

ทั้งนี้ แนวโน้มการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนและการส่งออกที่ขยายตัวได้ดี ส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง โดยขยายตัวร้อยละ 3.2 (qoq, sa) จากร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อน โดยเฉพาะการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักรในอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออกและมีอัตราการใช้กำลังการผลิตในปัจจุบันอยู่ในระดับสูง การลงทุนในหมวดก่อสร้างขยายตัวตามการก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์ ซึ่งเร่งตัวขึ้นจากมาตรการด้านภาษีในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่เดิมมีกำหนดสิ้นสุดในเดือนมีนาคม 2553 นอกจากนี้ ความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่ปรับดีขึ้นต่อเนื่องเป็นอีกปัจจัยที่เอื้อให้การลงทุนภาคเอกชนฟื้นตัวขึ้นเป็นลำดับ ทั้งนี้ ในไตรมาสแรกของปี 2553 การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มว่าจะยังขยายตัวได้ โดยอาศัยแรงส่งจากการฟื้นตัวในช่วงปลายปี แม้ว่าปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองและต้นทุนการผลิตที่เริ่มปรับตัวสูงขึ้นจะบั่นทอนความเชื่อมั่นของนักลงทุนลงไปบางส่วน

ภาพที่ 2.7 ดัชนีปริมาณการนำเข้าสินค้าจำแนกตามรายสินค้า

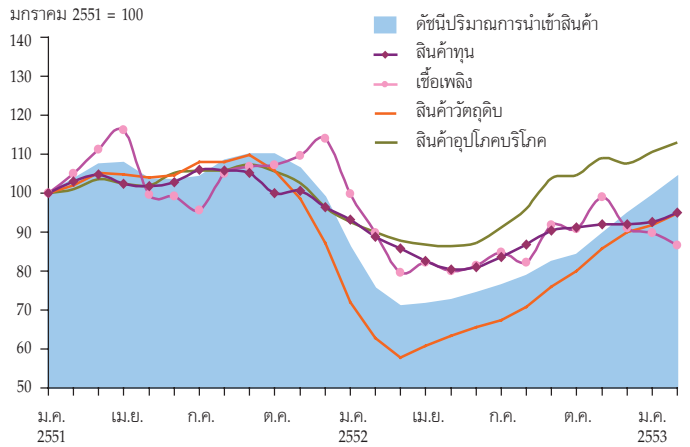

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การส่งออก การบริโภคและการลงทุนที่ปรับตัวดีขึ้นส่งผลให้การนำเข้าขยายตัวต่อเนื่องและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่อไปในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553

อุปสงค์ภายในและภายนอกประเทศที่ปรับตัวดีขึ้น ส่งผลให้การนำเข้าสินค้าและบริการเร่งตัวขึ้นต่อเนื่องเป็นร้อยละ 11.0 ในไตรมาสที่ 4 (qoq, sa) จากร้อยละ 4.6 ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2552 โดยเป็นการขยายตัวสูงขึ้นในเกือบทุกหมวด ทั้งการนำเข้าวัตถุดิบ เช่น ชิ้นส่วนรถยนต์ การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคซึ่งได้กลับเข้าสู่ระดับก่อนวิกฤตแล้ว ตลอดจนการนำเข้าสินค้าทุนที่ปรับดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามทิศทางการลงทุน ทั้งนี้ การนำเข้าสินค้าและบริการในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 มีแนวโน้มที่จะยังคงขยายตัวจากไตรมาสก่อนตามแรงส่งต่อเนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก

ภาพที่ 2.8 การเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐ

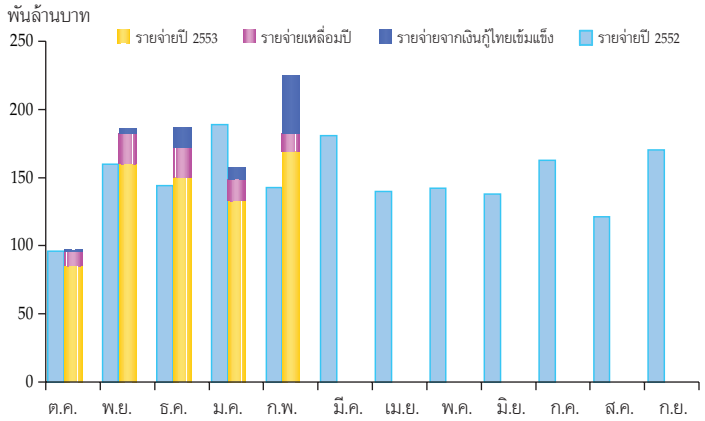

หมายเหตุ: รายจ่ายไม่รวมการชำระคืนเงินต้น และการชดใช้เงินคงคลัง
ที่มา: กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

การใช้จ่ายภาครัฐมีส่วนช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 และมีแนวโน้มต่อเนื่องไปในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553

การใช้จ่ายภาครัฐยังมีส่วนช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 โดยเม็ดเงินรวมที่เบิกจ่ายในไตรมาสนี้สูงกว่าการเบิกจ่ายในระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 9.3 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการขยายตัวของการอุปโภคภาครัฐ ขณะที่รายจ่ายในการลงทุนมีบทบาทไม่มากนัก ทั้งนี้ การใช้จ่ายภาครัฐยังมีแนวโน้มที่จะเป็นแรงกระตุ้นเศรษฐกิจได้ในไตรมาสแรกของปี 2553 สะท้อนจากการเบิกจ่ายงบลงทุนอย่างต่อเนื่องในช่วง 2 เดือนแรกของไตรมาส กอปรกับการลงทุนตามโครงการไทยเข้มแข็งที่มีความคืบหน้าไปค่อนข้างมาก

ภาวะของอุปทานในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 และแนวโน้มในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 [2/]

ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 ภาคการผลิตและอุปทานฟื้นตัวได้ดีสอดคล้องกับอุปสงค์และมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่อง

ในภาพรวม ภาคการผลิตในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 ฟื้นตัวดีสอดคล้องกับการฟื้นตัวของอุปสงค์ โดยแหล่งที่มาของการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยแบบไตรมาสต่อไตรมาสหลังปรับฤดูกาล (qoq, sa) มาจากการผลิตภาคอุตสาหกรรมถึงร้อยละ 2.6 ขณะที่ภาคการค้าและภาคบริการส่งผลสนับสนุนร้อยละ 1.0 ส่วนผลผลิตในภาคเกษตรแม้จะหดตัว แต่ราคาสินค้าเกษตรที่เร่งขึ้น ทำให้เกษตรกรยังมีรายได้ดี ซึ่งการฟื้นตัวที่ชัดเจนนี้ส่งผลให้มีการใช้ทรัพยากรการผลิตเพิ่มขึ้นมาก สะท้อนจากภาวะตลาดแรงงานที่เริ่มตึงตัว และอัตราการใช้กำลังการผลิตที่กลับสู่ระดับใกล้เคียงกับช่วงก่อนวิกฤต สำหรับไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 ภาคการผลิตยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง โดยจะส่งผลให้ตลาดปัจจัยการผลิตตึงตัวมากขึ้น ขณะที่ราคาสินค้าเกษตรมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งจะเป็นแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อในระยะต่อไป

ภาพที่ 2.9 แหล่งที่มาของอัตราการขยายตัวของ GDP แบบไตรมาสต่อไตรมาสหลังปรับฤดูกาล (qoq, sa)

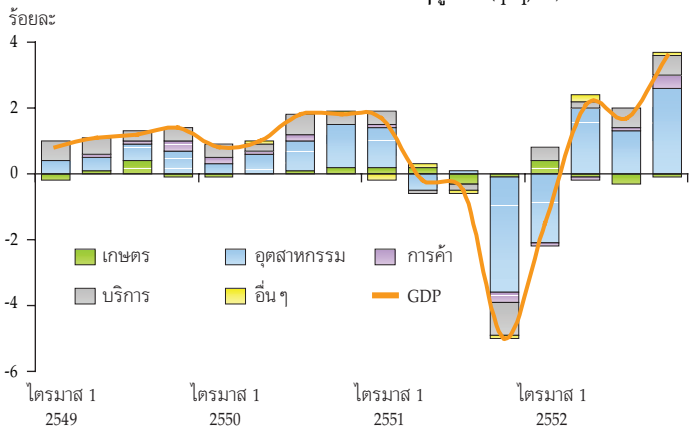

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

[2/] แหล่งข้อมูลในการวิเคราะห์ภาคการผลิตและอุปทานของไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 มาจาก สศช. เป็นหลัก ส่วนข้อมูลเครื่องชี้ส่วนใหญ่ที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์ไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 และเครื่องชี้สะท้อนแนวโน้มของไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 มาจาก ธปท. ยกเว้นข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวและอัตราการเข้าพักบางส่วนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และข้อมูลตลาดแรงงานจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การผลิตภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสที่ 4 ปี 2552 เร่งตัวขึ้นอย่างจากชัดเจน และมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องโดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง

ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 ขยายตัวตามคำสั่งซื้อที่เพิ่มขึ้นจากอุปสงค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 6.7 (qoq, sa) เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการฟื้นตัวกระจายไปในทุกภาคการผลิต ทั้งอุตสาหกรรมที่พึ่งพาการส่งออกเป็นหลัก โดยเฉพาะหมวดอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมที่พึ่งพาตลาดในประเทศ เช่น อาหาร เครื่องดื่ม และรถยนต์นั่ง และอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อขายทั้งตลาดในประเทศและส่งออก โดยเฉพาะยานยนต์ในหมวดรถยนต์พาณิชย์

ภาพที่ 2.10 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมจำแนกตามตลาดปรับฤดูกาล

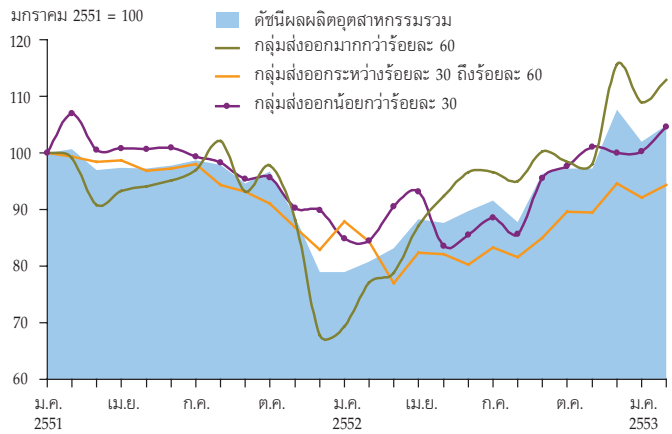

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 การผลิตภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง แต่การขยายตัวแบบไตรมาสต่อไตรมาสหลังปรับฤดูกาล (qoq, sa) คาดว่าจะชะลอลงตามผลผลิตของอุตสาหกรรมที่พึ่งพาตลาดในประเทศและอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อขายทั้งตลาดในประเทศและส่งออก จากฐานที่สูงมากในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ผลผลิตในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง เช่น อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้ายังมีแนวโน้มขยายตัวดี

ทั้งนี้ การฟื้นตัวในภาคอุตสาหกรรมสอดคล้องกับอัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2552 โดยข้อมูลล่าสุด ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2553 อัตราการใช้กำลังการผลิตหลังปรับฤดูกาลอยู่ที่ร้อยละ 70.6 ซึ่งเป็นระดับที่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของปี 2550 ในช่วงก่อนวิกฤตที่อัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 72.4

ภาพที่ 2.11 อัตราการใช้กำลังการผลิตปรับฤดูกาล

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ภาคบริการฟื้นตัวไปอยู่ในระดับสูงกว่าก่อนวิกฤตอย่างชัดเจนตามการฟื้นตัวของภาคท่องเที่ยวและภาคขนส่ง

ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 ภาคบริการฟื้นตัวได้ดีต่อเนื่องและมีระดับที่สูงกว่าช่วงก่อนวิกฤตอย่างชัดเจน โดยมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 1.9 (qoq, sa) ที่เป็นการขยายตัวจากสาขาโรงแรมและภัตตาคารถึงร้อยละ 1.1 ตามการฟื้นตัวของการท่องเที่ยว โดยจำนวนนักท่องเที่ยวเร่งขึ้นถึงร้อยละ 16.7 (qoq, sa) จากร้อยละ 5.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก อย่างไรก็ดี โครงสร้างของนักท่องเที่ยวได้เปลี่ยนจากกลุ่มประเทศ G3 ไปสู่กลุ่มประเทศในแถบเอเชียมากขึ้น นอกจากนี้ การบริการในสาขาคมนาคมและขนส่งยังได้รับอานิสงส์จากภาคท่องเที่ยวและการส่งออกที่ฟื้นตัวต่อเนื่องอีกด้วย

ภาพที่ 2.12 ดัชนี GDP ปรับฤดูกาลจำแนกตามสาขาเศรษฐกิจ

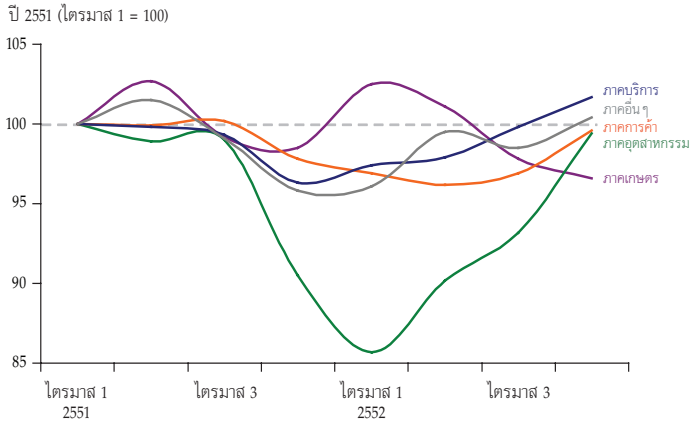

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 ภาคบริการยังขยายตัวได้ แม้อาจได้รับผลกระทบจากปัญหาความไม่สงบทางการเมืองบ้าง

ทั้งนี้ แม้จะมีความไม่สงบทางการเมือง ในช่วงปลายไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 แต่ข้อมูลในช่วง 2 เดือนแรกชี้ว่าภาคบริการยังขยายตัวได้ดี ทำให้ในภาพรวมคาดว่า ภาคบริการจะยังขยายตัวได้จากไตรมาสก่อนหน้า โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติหลังปรับปัจจัยฤดูกาลเฉลี่ย 2 เดือนแรกเทียบกับค่าเฉลี่ยของไตรมาสก่อนหน้า ขยายตัวร้อยละ 7.4 ในขณะที่อัตราการเข้าพักหลังปรับฤดูกาลปรับเพิ่มขึ้นเช่นกัน จากเฉลี่ยร้อยละ 52.7 ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 มาอยู่ที่ร้อยละ 55.0 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2553 ทั้งนี้ คาดว่าสถานการณ์ทางการเมืองจะส่งผลต่อภาคท่องเที่ยวต่อเนื่องไปยังไตรมาสที่ 2 ซึ่งคณะกรรมการจะติดตามและประเมินผลกระทบอย่างใกล้ชิด

ผลผลิตภาคเกษตรในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 หดตัวร้อยละ 1.3 (qoq, sa) ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ 3.3 โดยผลผลิตพืชผลได้รับผลกระทบจากอุทกภัยในภาคใต้และปัญหาเพลี้ยระบาด ซึ่งส่งผลต่อผลผลิตยางพารา ข้าวและมันสำปะหลัง ตามลำดับ ส่วนหมวดประมงเร่งตัวขึ้นจากไตรมาสก่อนตามการส่งออกกุ้งที่ขยายตัวได้ดี สำหรับราคาพืชผลเร่งตัวขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าในหลายหมวด โดยเฉพาะอ้อย ยางพาราและมันสำปะหลัง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยพยุงรายได้เกษตรกรให้เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

ภาพที่ 2.13 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศและอัตราการเข้าพักปรับฤดูกาล

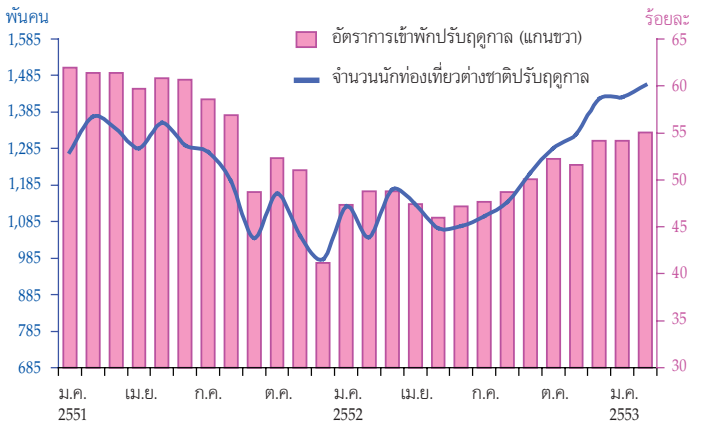

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และธนาคารแห่งประเทศไทย

ผลผลิตภาคเกษตรในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 หดตัว แต่มีแนวโน้มขยายตัวในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 ขณะที่รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

สำหรับแนวโน้มผลผลิตภาคเกษตรในไตรมาสที่ 1 ของปี 2553 คาดว่าจะกลับมาขยายตัวเป็นบวกจากไตรมาสก่อนหน้า โดยผลผลิตพืชผลสำคัญในเดือนมกราคมและเดือนกุมภาพันธ์ 2553 มีอัตราการขยายตัวแบบเดือนต่อเดือนหลังปรับฤดูกาล (mom, sa) ที่ร้อยละ 0.7 และ 1.5 ตามลำดับ แม้เกษตรกรจะได้รับผลกระทบจากปัญหาเพลี้ยระบาดและปัญหาภัยแล้ง ทั้งนี้ เป็นผลจากการขยายเนื้อที่เพาะปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันในภูมิภาคต่าง ๆ เป็นสำคัญ อย่างไรก็ดี การขาดแคลนผลผลิตพืชผลหลายหมวด ส่งผลให้ราคาพืชผลสำคัญโน้มเร่งตัวขึ้นต่อเนื่อง และมีส่วนช่วยให้รายได้เกษตรกรไม่ลดลงมาก

ตลาดแรงงานมีแนวโน้มตึงตัวขึ้นตามการฟื้นตัวของภาคการผลิตและอาจสร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อในระยะต่อไป

แนวโน้มการฟื้นตัวที่ชัดเจนในหลาย ๆ ภาคเศรษฐกิจ ทำให้การจ้างงานขยายตัวได้ต่อเนื่อง และเริ่มมีสัญญาณของการขาดแคลนแรงงานในบางอุตสาหกรรม โดยการจ้างงานในเดือนมกราคม 2553 ขยายตัวร้อยละ 2.3 จากระยะเดียวกันปีก่อน เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.5 ณ สิ้นปี 2552 ทั้งนี้ อัตราการว่างงานหลังปรับฤดูกาลลดลงต่อเนื่องมาอยู่ที่ร้อยละ 1.0 ซึ่งเป็นระดับต่ำที่สุดตั้งแต่มีการเก็บสถิติ นอกจากนี้ อัตราการจ้างงานต่ำระดับ (Underemployment) หลังปรับฤดูกาลลดลง มาอยู่ที่ร้อยละ 1.2 ขณะที่เครื่องชี้ภาวะตลาดแรงงานอื่น ๆ

ภาพที่ 2.14 อัตราการว่างงานปรับฤดูกาล

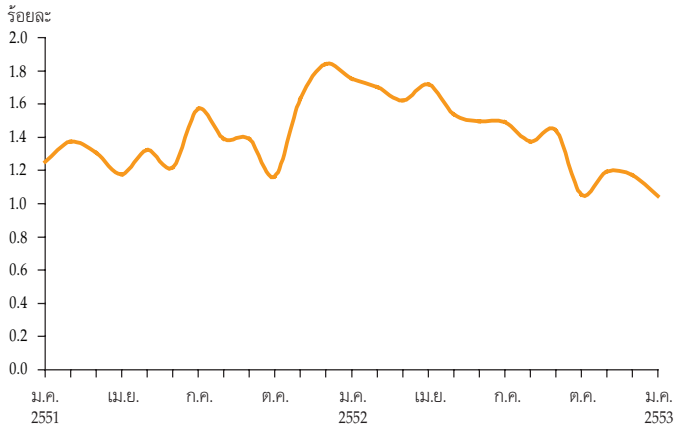

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ คำนวณโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

อาทิ สัดส่วนตำแหน่งงานว่างต่อผู้ว่างงาน หรือ ดัชนีความยากง่ายในการสรรหาแรงงาน ล้วนสะท้อนถึงการตึงตัวในตลาดแรงงาน ซึ่งปัญหาการขาดแคลนแรงงานนี้ อาจเป็นอีกปัจจัยที่จะเป็นแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อในระยะต่อไป